

tad vore, ju ingenting verkligt skulle sakna all Objectivite ja t. o. m. icke kunna anses såsom något Subjectivt. Ock i sanning ingenting kan vara mera grundadt än denna anmärkning, ingen för Auctor välkomnare. Ty göres den, så har han glädjen veta sig allt ännu stå på samma botten som läsaren. Endast ber han att hvad såsom betraktelsens föremål återstår icke måtte karakteriseras såsom ett O i vanlig mening. Oss återstår nemligen Själens såsom möjlighet att blifva ||verklig|| Själ, det behöfs blott att vi gifva denna dess Absoluta möjlighet ett bestämdt innehåll, en bestämning, att vi tänka oss den samma uppenbarad i en bestämd föreställning. Dock den återstår icke såsom Abstract Substrat utan såsom immanent Substans, såsom i hvarje sin uppenbarelse till sin totalité innehållen, och helt och hållet / uppfyllande / utgörande / densamma.

10

Låt oss vidare extendera detta till hela människjoslägtet såsom ett andeligt continuum. Härvid åter erinradt att denna Allmänhet ej får tagas hvarken såsom Summan af Själur eller såsom ett Abstract allmänt, uppkommet genom upptagandet af det hos alla människor sig företeende andeligen gemensamma, utan 1:o Enligt föregående såsom Identitet af Tänkan och Tanke, 2:o Såsom ett sig i hvarje Individu, i sin helhet manifesterande allmänhet, utgörande hela hans andlighet, så att i den samma intet utom detta Allmänna finnes, och 3:o Bör det likväl fattas skiljdt ifrån denna sin manifestation, såsom Absolut möjlighet att sig i den samma uppenbara.

20

Antingen man nu antager att utom människjan förnuftiga varelser finnas, hvilka, såsom hon, i och med detta förnuft äro delaktige af Guds det högsta förnuftets väsende, eller icke; här är icke fråga om att föra någon bevisning hvarken före eller mot ett sådant antagande. Men hvad här vidare nödigt är,

211 MIN ORATION, TILL ETT SÄLLSKAP. . .

HUB, JVS handskriftssamling

30

Min oration, till ett Sällskap Ungherrar med högfärd och bruna Frackar samt Damer, unga N. B., med kanoner och bleka kinder hållen i min kammare under det Gastarna dansade i Urvädret utanför Fönstret och brasan brann i Spiseln.

Glindra icke Himmelens Lysmaskar, för att i st. f. det Eldklot Vesterns vågor uppslukade, belysa våra snart förkolnade fröjder? Hvila icke dagens stormar för att lyssna till vår glädjes toner, och täcker icke dimman Staden i dällden för att ifrån oss aflägsna tanken på människjans dårliga sträfvanden och striden? Hvarföre då icke lemna ljuset lugnet och friden en bostad i våra hjertan!

40

Såsom ett bidrag att bestämma hvad sann glädje är tackes Ni goda Vänn(er) afhöra:

Men icke är mitt herrskap eder glädje fridens och ljusets? Eller tror herr Baron sitt Adelskap och sin hastiga befordran gifva frid och fröjd som varar? Vet icke ers Högv(äl)borehet att det förra företrädt *är* allom, medfödt i arf från fader Adam, ifall Guds beläte är ett giltigt diplom? Eller att det funnits dem, som påstått M(in) H(erre)s extra-Adelhet vara ett Null och af intet värde? Känner icke min H(er)re att t. ex. Florentinarne med dess prerogativer straffade alla oduglingar? Ja kloka män påstå detta ännu vara fallet, i det Regeringarne sålunda beteckna statens skum; hvarföre också Amerikanarne och Norrmännen, som ingen

50

slik inrättning äga inbilla sig vara det första folk på jorden. Också se vi de Europeiska Nationer, som äro mera måna om sitt goda namn, raskt nog handtera skum slevven, under det andra, mindre nogräknade säkert af öfverflöd på Machinerier, använda alla slags Compressions pumpar för att genom Condensering bringa Massan till homogenitet i Aggregationsformen. Huru vansklig tröstegrund högt Embete är täcktes Ers högvälborenh(et) finna af Heliogabali Häst, den spinnande Sardanapolus somliga Lackfabrequeurer etc. Utomdess hotas en slik uphöjelse af tidens dåliga Anda med mången fara, såsom ses kan af en viss Carl's en Gustafs, en Christians Arsenijs etc. exempel, oberäknadt (Wellington's) Iturbides Marats och Alexanders Napoleons, ja man äflas t. o. m. att afskaffa den föga glädjande uphöjelse och befordran som / blott / endast / varar tills Repet afskäres.

Tit(ulus) med Orden i venstra knappålet ler så förnöjd med en blick på oss odecorerade! Säkert har ni hört ordspråket: »En ringa ting glädjer barna-sinnet.» I synnerhet äro glittrande saker angenäma för barnen äfvensom för alla hvilkas själsförmögenheter ännu äro utbildade t. ex. för Afrikas Söderhafvets vildar. Hvem känner icke att dessa företrädesvis för Glasbitar / ell(er) / och / -perlor uplåta all sin egendom t. o. m. sina hustrur, och sälja, om icke sig sjelfva, åtminstone sina medbröder. Likaså veta Naturalhistorici att äfven korpar och kråkor äro begärlige på allt som glänser och glimmar. Herrn med bruna a la mod fracken och kedjorna / på Chemisetten / i bringan /, får jag endast varna att färdas varligare med sina smala ben, och nedsänka näsan, för att icke väta eller förkyla den i molnen, framför allt att noga undvika hvarje stöt i hufvudet, på det icke klangen måtte förråda dess beskaffenhet invärtes måtto.

//Vildarnes glasperlor kort upfun. för småvettiga.//

30

212 ANSÖKAN TILL UNIVERSITETET 16. I 1838

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Magnifice Domine Rector

så ock

Amplissimum Consistorium Academicum!

Hos Eders Magnificence och Amplissimum Consistorium får jag i djupaste ödmjukhet anhålla, att mig måtte förunnas utlösa och till tryck befordra de Amplissimi Consistorii Protocoller, hvilka blifvit förda med, anledning af min den 1. sistledne December till Eders Magnificence och Amplissimum Consistorium inlemnade ansökning att få tillgodonjuta det mig höggunstigt meddelade venia docendi vid detta Universitet, genom att privatim föreläsa öfver den Akademiska Frihetens Sanna Natur och Väsande, hvilket af Universitetets Rector Magnificus blifvit mig vägradt; Förblifvande med djupaste vördnad

Eders Magnificences

så ock

Amplissimi Consistorii Academici

allerödmjukaste Tjenare

Joh. Vilh. Snellman

50